

สาระการเรียนรู้ วิชาคำสอน	ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4
หน่วยการเรียนรู้ คำสอน เรื่อง บัญญัติ 10 ประการ	
ออกแบบโดย ครูณรงค์ชัย โอสธานุเคราะห์	โรงเรียน ลาซาลโชติรวินครสวรรค์
วันที่	2 มีนาคม 2017

1. การให้ภาพรวม

1.1 วัตถุประสงค์ (Objectives)

- รู้ประวัติความเป็นมาของบัญญัติ 10 ประการ
- สามารถใช้บัญญัติ 10 ประการเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

1.2 ความจำเป็น (Needs)

- บัญญัติ 10 ประการ เป็นสิ่งที่พระเป็นเจ้าประทานให้แก่มนุษย์ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตที่รักษาความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าและมนุษย์กับมนุษย์เพื่อนมนุษย์ การปฏิบัติตามจึงทำให้เกิดความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์

1.3 หัวข้อและเนื้อหา (Range)

- ประวัติความเป็นมา ความหมายและความสำคัญของบัญญัติ 10 ประการและการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต

1.4 การสร้างความสนใจ (Interest)

- ให้นักเรียนดูคลิปวิดีโอสั้นๆ ที่แสดงให้เห็นถึงความวุ่นวายในสังคม การแข่งขัน การทำร้ายซึ่งกันและกัน
- สนทนากับนักเรียนว่าเกิดเหตุการณ์ใดจากสิ่งที่คุณดู และทำไมจึงเป็นเช่นนั้น?

1.5 เวลา (Time)

- 2 คาบเรียน

2. การประเมินและวัดผล

- สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและบอกการนำบัญญัติ 10 ประการไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

- สังเกตจากการบอกประวัติ ความหมาย และความสำคัญของบัญญัติ 10 ประการ ได้

3. การสร้างบรรยากาศ

- ดูแลการสร้างความสนใจ

4. การนำเสนอบทเรียน

4.1 การสร้างประสบการณ์ (See)

- ก่อนสอน ครูนัดแนะกับนักเรียนกลุ่มหนึ่งร่วมกันแสดงบทบาทสมมติโดยให้นักเรียนแกล้งทะเลาะกันในห้องเรียนในขณะที่ครูทำทีไปหยิบของ สถานการณ์ คือ มีเพื่อนหยิบของไปโดยไม่บอกและไม่คืนให้
- สอบถามนักเรียนถึงเหตุการณ์และความคิดเห็นของนักเรียนจากสิ่งที่เกิดขึ้น
- สอบถามนักเรียนว่าหากทุกคนต้องการทำทุกสิ่งทุกอย่างตามใจตนเองสังคมจะเป็นอย่างไร ดังนั้นเพื่อให้สังคมสงบสุขจึงต้องมีกฎหมาย?

อธิษฐานภาวนา บทพระวรสาร อพยพ บทที่: 20 1 - 21

บทพระวรสารภาวนาและการจดจำ “เราก็องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่าน เป็นผู้นำท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์ ให้พ้นจากการเป็นทาส”

4.2 การคิดวินิจฉัยประสบการณ์ (Judge)

- ให้นักเรียนดูการ์ตูน เรื่อง บัญญัติ 10 ประการ
- สอบถามนักเรียน หากเปรียบกับโลกปัจจุบันจะเปรียบบัญญัติ 10 ประการได้กับสิ่งใด
- โยงเนื้อหาให้เข้ากับบัญญัติ 10 ประการ ทำไมพระเจ้าจึงประทานบัญญัติ 10 ประการ ให้กับมนุษย์
- แจกบทบัญญัติ 10 ประการ ให้นักเรียนอ่านส่วนตัว
- ครูให้นักเรียนอภิปราย “หากว่าพระเป็นเจ้าไม่ทรงประทานบัญญัติ 10 ประการให้ โลกมนุษย์น่าจะเป็นอย่างไร?” ให้นักเรียนร่วมกันบอกและครูสรุป
- ครูนำเสนอ “พระเป็นเจ้าทรงช่วยเราให้รอดจากการเป็นทาสของการเอาแต่ใจตนเองโดยให้เราปฏิบัติตามบทบัญญัติที่พระองค์ทรงประทานให้”
- ให้นักเรียนกำหนดความตั้งใจที่จะเข้ามิสซาวันอาทิตย์ด้วยความตั้งใจเป็นพิเศษ เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์กับพระเจ้า

คาบที่ 2

4.2.1 การสร้างประสบการณ์ (See)

- ร้องเพลง “เธอกับฉัน” พร้อมทำท่าทางประกอบ

เธอกับฉัน เธอกับฉัน เรารักกันและเป็นเพื่อนกัน ด้วยวงแขนอบอุ่นอยากโอบกอดตัวเธอเอาไว้ เพราะดวงใจของฉันรักเธอ

- ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายความหมายของเพลง

ทบทวนความรู้ที่ได้จากการเรียนจากคาบที่ผ่านมา

- ให้นักเรียนจับกลุ่มแล้วอ่านบัญญัติ 10 ประการอีกครั้งแล้วช่วยกันพิจารณาว่าบทบัญญัติที่เหลือนี้น่าจะมีความเกี่ยวข้องกับใครบ้าง?

4.2.2 การคิดวินิจฉัยประสบการณ์ (Judge)

- ให้นักเรียนจับกลุ่มแล้วอ่านบัญญัติ 10 ประการอีกครั้งแล้วช่วยกันพิจารณาว่ามีข้อใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับพระเป็นเจ้า? เกี่ยวข้องอย่างไร?

- ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันระดมความคิดเห็นว่า นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อให้บัญญัติที่เกี่ยวข้องกับพระเป็นเจ้ามีความหมายและแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติด้วยความรักของนักเรียนที่มีต่อพระเจ้าตามข้อบัญญัติแต่ละข้อ?

ครูเล่าเรื่องสั้นจากพระคัมภีร์ (มก 10 :17-20) จากเรื่องเล่าสังเกตได้ว่า เศรษฐีหนุ่มได้ถือปฏิบัติมาตั้งแต่ยังเป็นเด็ก คือ “อย่า” ทั้งนั้น เช่น อย่าฆ่าคน อย่าล่วงประเวณี อย่าลักขโมย ... มียกเว้นสิ่งเดียวที่ให้ “ทำ” คือ จงนับถือบิดามารดา ซึ่งเป็นการทำดีเฉพาะในวงศกนญาติเท่านั้น พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า “ท่านยังขาดสิ่งหนึ่ง จงไปขายทุกสิ่งที่มี มอบเงินให้คนยากจนแล้วท่านจะได้ขุมทรัพย์ในสวรรค์แล้วจงติดตามเรามาเถิด” (มก 10:21) (ใช้ข้อสรุปของคุณพ่อชัชยะ กิจสวัสดิ์ เป็นแนวทางการอธิบาย)

- นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร พระเยซูเจ้าทรงอยากบอกอะไรกับเรา? เขียนแล้วอ่านแบ่งปันกับเพื่อน

อธิษฐานภาวนา บทพระวรสาร นักบุญ มาร์โก บทที่ 10 : 21

บทพระวรสารเพื่อการภาวนาและการจดจำ “ท่านยังขาดสิ่งหนึ่ง จงไปขายทุกสิ่งที่มี มอบเงินให้คนยากจนแล้วท่านจะได้ขุมทรัพย์ในสวรรค์ แล้วจงติดตามเรามาเถิด”

- การที่เราละทิ้งทรัพย์สินสมบัติของตัวเองเป็นเรื่องยาก แต่หากว่าผู้ใดสามารถทำได้แสดงให้เห็นว่าเขาเห็นแก่ความรักที่มีต่อพระเป็นเจ้าและเพื่อนพี่น้อง

4.2.3 การลงมือปฏิบัติ (Act)

- ให้นักเรียนอ่านร่วมกันอ่านซ้ำๆ ทีละข้อแล้วร่วมกันพิจารณาถึงข้อความที่พระเป็นเจ้าต้องการบอกกับเราให้ปฏิบัติตนอย่างไรต่อเพื่อน พี่น้อง?

- นักเรียนร่วมกันบอกว่า หากเราไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่พระเป็นเจ้าประทานให้ โลกมนุษย์จะเป็นอย่างไร และการเราปฏิบัติตามจะเป็นอย่างไร?

5. การไต่ตรองก่อนจบคาบเรียน

คำถาม

1. นักเรียนคิดว่า ถ้าเราแค่ปฏิบัติตามกฎ ไม่ทำผิด เท่านั้นเพียงพอไหม (คำตอบที่มุ่งหวังคือนักเรียนตอบว่าเราต้องทำความดีด้วย)?

2. นอกจากปฏิบัติตามบัญญัติ 10 ประการแล้ว นักเรียนจะทำอะไรเพื่อเป็นตัวแทนการแสดงถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อเพื่อนมนุษย์?

3. ตามบัญญัติ 10 ประการ นักเรียนจะมีแนวทางในดำเนินชีวิตในครอบครัว โรงเรียน สังคม ประเทศชาติอย่างไร เพื่อเป็นการแสดงถึงการเป็นคริสตศาสนิกชนที่ดี?

6. สื่อการเรียนการสอน

- คลิปการทะเลาะวิวาท
- V.D.O. บัญญัติ 10 ประการ
- เอกสาร บัญญัติ 10 ประการ

7. การเตรียมตัวของครู

- อ่าน ศึกษาและรำพึงบทเทศน์คุณพ่อชัชยะ กิจสวัสดิ์ เรื่อง เศรษฐีหนุ่ม อันตรายจากทรัพย์สินสมบัติ (มก 10: 17-30)

เศรษฐีหนุ่ม อันตรายจากทรัพย์สมบัติ

ข่าวดี มก 10:17-30

¹⁷ขณะที่พระองค์กำลังทรงพระดำเนินอยู่ระหว่างทาง ชายคนหนึ่งรีบเข้ามาคุกเข่าลง ทูลถามว่า “พระอาจารย์ผู้ทรงความดี ข้าพเจ้าต้องทำอะไรเพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร” ¹⁸พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า “ทำไมเรียกเราว่าผู้ทรงความดี ไม่มีใครทรงความดีนอกจากพระเจ้าเท่านั้น ¹⁹ท่านรู้จักบทบัญญัติแล้ว คือ อย่าฆ่าคน อย่าล่วงประเวณี อย่าลักขโมย อย่าเป็นพยานเท็จ อย่าถือโองง จงนับถือบิดามารดา” ²⁰ชายผู้นั้นทูลว่า “พระอาจารย์ ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติเหล่านี้ทุกข้อมาตั้งแต่เป็นเด็กแล้ว” ²¹พระเยซูเจ้าทอดพระเนตรเขาด้วยพระทัยเอ็นดู ตรัสกับเขาว่า “ท่านยังขาดสิ่งหนึ่ง จงไปขายทุกสิ่งที่มี มอบเงินให้คนยากจน และท่านจะมีขุมทรัพย์ในสวรรค์ แล้วจงติดตามเรามาเถิด” ²²เมื่อได้ฟังพระวาจานี้ ชายผู้นั้นหน้าสลดลงเพราะเขามีทรัพย์สมบัติมากมาย จึงจากไปด้วยความทุกข์

²³พระเยซูเจ้าทอดพระเนตรโดยรอบ แล้วตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า “ยากจริงหนอที่คนมั่งมีจะเข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า” ²⁴บรรดาศิษย์แปลกใจกับพระวาจานี้ พระเยซูเจ้าจึงตรัสอีกว่า “ลูกเอ๋ย ยากจริงหนอที่จะเข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า ²⁵อุฐจะลอดครุเข็มยังง่ายกว่าคนมั่งมีเข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า” ²⁶บรรดาศิษย์ยิ่งประหลาดใจมากขึ้น พวกกันว่า “ดังนี้ ใครเล่าจะรอดพ้นได้” ²⁷พระเยซูเจ้าทอดพระเนตรบรรดาศิษย์แล้วตรัสว่า “สำหรับมนุษย์เป็นไปไม่ได้ แต่สำหรับพระเจ้าเป็นเช่นนั้นได้ เพราะพระองค์ทรงทำได้ทุกสิ่ง”

²⁸เปโตรทูลพระเยซูเจ้าว่า “ข้าพเจ้าทั้งหลายได้สละทุกสิ่งและติดตามพระองค์แล้ว” ²⁹พระเยซูเจ้าตรัสว่า “เราบอกความจริงกับท่านว่า ไม่มีใครที่ละทิ้งบ้านเรือน พี่น้องชายหญิง บิดามารดา บุตรหรือไร่นาเพราะเห็นแก่เรา และเพราะเห็นแก่ข่าวดี ³⁰จะไม่ได้รับการตอบแทนร้อยเท่าในโลกนี้ เขาจะได้อันเรือน พี่น้องชายหญิง มารดา บุตร ไร่นา พร้อมกับการเบียดเบียนและในโลกหน้าจะได้ชีวิตนิรันดร

ขณะที่พระเยซูเจ้ากำลังทรงพระดำเนินอยู่ระหว่างทาง มีชายคนหนึ่งรีบเข้ามาคุกเข่าลง ทูลถามว่า “พระอาจารย์ผู้ทรงความดี ข้าพเจ้าต้องทำอะไรเพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร” (มก 10:17) อันที่จริงต้นฉบับภาษากรีกเล่าว่า ชายคนนั้น “วิ่ง” (prostréchō – พรอส-เทร-โค) เข้ามาหาพระองค์แล้ว “คุกเข่าลง” ก่อนจะทูลถามเรื่องชีวิตนิรันดร

การที่เศรษฐีคนหนึ่งลงทุนวิ่งรีเข้ามาคุกเข่าต่อหน้าประกาศกจน ๆ จากนาซาเร็ธผู้ไม่มีเงินติดตัวแม่แต่บาทเดียว บ่งบอกถึงความรู้สึกภายในจิตใจที่ร้อนรนและกระตือรือร้นต้องการชีวิตนิรันดรมาจริงจัง ๆ แต่ชีวิตนิรันดรไม่ใช่เรื่องของอารมณ์ความรู้สึก... เพราะฉะนั้นแทนที่จะตอบคำถามในทันที พระองค์กลับถ่วงเวลาด้วยการตรัสถามว่า “ทำไมเรียกเราว่าผู้ทรงความดี ?” วัตถุประสงค์ของพระองค์คือต้องการให้เขา “หยุดและคิดคำนวณ” ให้ดีก่อนตัดสินใจติดตามพระองค์ ไม่ใช่คิดการใหญ่ในขณะที่หัวใจเอ๋อลั่นไปด้วยอารมณ์ความรู้สึก เช่นนี้ อีกประการหนึ่ง พระองค์ต้องการสอนเราว่า เราจะเป็นคริสตชนเพียงเพราะ “ความพึงพอใจ” ในตัวพระองค์เองไม่ได้ แต่เราจำต้องคิดให้ไกลและไปให้ถึง “พระเจ้าผู้ทรงความดี” ด้วย

จริงอยู่ บุคลิกภาพ นิสัยใจคอ และความสามารถของพระองค์ล้วนมีอิทธิพลในการดึงดูดผู้คนดังเช่นเศรษฐีหนุ่มคนนี้ให้เข้ามาหาและ “ยึดติด” อยู่กับพระองค์ได้ แต่พระองค์ไม่ทรงยินยอมให้ผู้ใดมายึดติดอยู่กับพระองค์แล้วไปไม่ถึงพระเจ้า ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงตรัสว่า “ทำไมเรียกเราว่าผู้ทรงความดี ไม่มีใครทรงความดีนอกจากพระเจ้าเท่านั้น” นี่คือแบบอย่างที่ “ผู้ประกาศข่าวดี” และ “ผู้อภิบาล” ทุกคนพึงเอาแบบอย่าง

หลังจากทำให้เศรษฐีหนุ่มได้หยุดคิดแล้ว พระองค์ตรัสถามเขาว่า “ได้ถือบัญญัติดังนี้คือ **“อย่าฆ่าคน อย่าล่วงประเวณี อย่าลักขโมย อย่าเป็นพยานเท็จ อย่าล้อโกง จงนับถือบิดามารดา”** แล้วหรือยัง เขาทูลตอบว่า “**พระอาจารย์ ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติเหล่านี้ทุกข้อมาตั้งแต่เป็นเด็กแล้ว**” (มก 10:19-20) น่าสังเกตว่าสิ่งที่เศรษฐีหนุ่มได้ถือปฏิบัติมาตั้งแต่เด็กคือ **“อย่า”** ทั้งนั้น เช่น อย่าฆ่าคน อย่าล่วงประเวณี อย่าลักขโมย อย่าเป็นพยานเท็จ อย่าล้อโกง มียกเว้นข้อสุดท้ายเพียงข้อเดียวที่สั่งให้ **“ทำ”** คือจงนับถือบิดามารดา ซึ่งก็เป็นการทำดีเฉพาะภายในวงศาคนญาติเท่านั้น

พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า **“ท่านยังขาดสิ่งหนึ่ง จงไปขายทุกสิ่งที่มี มอบเงินให้คนยากจน และท่านจะมีขุมทรัพย์ในสวรรค์ แล้วจงติดตามเรามาเถิด”** (มก 10:21) ความหมายของพระองค์คือ **“ใช่ ท่านไม่เคยทำร้ายผู้ใดตั้งแต่เกิดก็จริง แต่ท่านเคยทำสิ่งใดดีเพื่อผู้อื่นบ้าง”** และนี่คือข้อสรุปสำหรับเราคริสตชนทุกคน **“ไม่ทำผิดอย่างเดียวไม่พอ ต้องทำดีด้วย”** และความดีสุดยอดที่พระองค์ทรงเชิญชวนและท้าทายให้เรากระทำคือ **“จงติดตามเรามาเถิด”** พระคำรัสนี้มิได้หมายความว่าเราต้องเข้าบ้านเณร เข้าอาราม ไปเป็นพระสงฆ์หรือนักบวชทั้งหมด สิ่งที่พระองค์ต้องการคือให้เรา รู้จักสละตนเองและทรัพย์สมบัติที่มีอยู่เพื่อผู้อื่นบ้าง เพื่อเราจะได้มีความสุขแท้จริงทั้งในโลกนี้และชั่วนิรันดร เพราะการรักและช่วยเหลือผู้อื่น โดยเฉพาะผู้ที่ขัดสนและต่ำต้อยนั้น คือหนทางที่พระองค์ได้ทรงดำเนินนำหน้าไปแล้ว และกำลังเชิญชวนกึ่งท้าทายเราทุกคนให้เดินตามพระองค์

ที่บอกว่าท้าทายเพราะพระองค์กำลังถามเศรษฐีหนุ่มและเราทุกคนว่า **“พวกท่านต้องการชีวิตนิรันดรมากแค่ไหน ? พวกท่านต้องการเป็นคริสตชนที่แท้จริงมากเพียงใด ? พวกท่านต้องการสิ่งเหล่านี้มากพอที่จะสละตนเองและทรัพย์สมบัติที่มีอยู่เพื่อผู้อื่นบ้างหรือไม่ ?”** น่าเศร้าที่เศรษฐีหนุ่มคนนั้นอยากได้ชีวิตนิรันดรมาก

แต่ยังไม่มากพอที่จะสละทุกสิ่ง ! ส่วนเราจะดำเนินตามรอยของเสฐฐีหนุ่ม หรือตามหนทางของพระเยซูเจ้า ก็ เป็นเรื่องที่เราแต่ละคนต้องเลือกเอาเอง

เมื่อเสฐฐีหนุ่มจากไปด้วยความทุกข์เพราะมีทรัพย์สมบัติมากจนยากแก่การเสี่ยสละแล้ว พระองค์จึง ตรัสว่า “*ยากจริงหนอที่คนมั่งมีจะเข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า*” (มก 10:23) บรรดาศิษย์แปลกใจกับพระวาจา นี้เพราะมันขัดกับมาตรฐานของชาวยิวที่ถือว่า ความร่ำรวยเป็นเครื่องหมายของคนดี ความมั่งมีคือข้อพิสูจน์ถึง คุณธรรมและความโปรดปรานของพระเจ้า คนรวยคือผู้ที่พระเจ้าทรงพอพระทัยและอวยพระพร ดังที่เพลงสดุดี กล่าวไว้ว่า “*ข้าพเจ้าเคยเป็นหนุ่ม บัดนี้ชราแล้ว ยังไม่เคยเห็นคนชอบธรรมคนใดถูกทอดทิ้ง หรือถูกหลานของเขาต้องขอข้าวใครกิน*” (สดด 37:25) จึงเป็นการง่ายจริง ๆ สำหรับคนร่ำรวยที่จะเข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า แต่พระองค์กลับเห็นตรงกันข้าม และทรงย้ำถึงสองครั้งสองคราว่า “*ยากจริงหนอ... ยากจริงหนอ... ที่คนมั่งมีจะ เข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า*” (มก 10:23 และ 24)

พระองค์ตรัสเช่นนี้เพราะทรงเล็งเห็นอันตรายใหญ่หลวงของความร่ำรวยมั่งมีทรัพย์สมบัติ กล่าวคือ

1. ทรัพย์สมบัติของโลกนี้มักทำให้เราหลงผิดคิดไปว่า นี่คือนำมาซึ่งความสุขและความมั่นคงใน ชีวิต จนทำให้เรายึดติดอยู่กับโลกใบนี้และยากที่จะคิดถึงสิ่งอื่นที่อยู่เหนือกว่าโลกใบนี้

2. หากจิตใจของเราหมกมุ่นอยู่กับทรัพย์สมบัติ เราจะตีราคาทุกสิ่งทุกอย่างเป็นเงินเป็นทองไปหมด เช่น จ่ายเงินเท่านั้นจะได้อะไรกลับคืนมาบ้าง หรือเพื่อจะได้สิ่งนั้นมาต้องจ่ายเท่าใด คุ่มค่าไหม ? แต่จริง ๆ แล้วในโลก ของเรายังมีอีกมากมายหลายสิ่งที่มี “*คุณค่า*” อันไม่อาจตีราคาค่างวดเป็นเงินเป็นทองได้ ต่อให้มีเงินทองกอง ท่วมห้วก็ไม่สามารถซื้อหาสิ่งเหล่านี้ได้ จึงเป็นการยากที่จะเรียกหา “*คุณค่า*” จำพวกความเอื้ออาทร ความมีน้ำใจ ความชอบธรรม ความเสี่ยสละ ความรู้จักประมาณตน ฯลฯ จากบรรดาผู้มั่งมี

3. มีคนจำนวนมากที่คืนรนทำงานหนัก แต่น้อยคนจะประสบความสำเร็จและมั่งมี ด้วยเหตุนี้ คนมั่งมีจึง มักภาคภูมิใจ เย่อหยิ่ง โอหัง ไม่ง้อคน รวมทั้งไม่ง้อพระเจ้าด้วย เหล่านี้คืออันตรายอันเกิดจาก “*ความมั่งมี*” จน พระเยซูเจ้าถึงกับตรัสว่า “*อูฐจะลอดรูเข็มยังง่ายกว่าคนมั่งมีเข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า*” (มก 10:25) พระ วาจานี้ทำให้บรรดาศิษย์ต้องประหลาดใจซ้ำสอง เพราะว่าคนมั่งมีนอกจากไม่จำเป็นต้องเป็นคนดีอย่างที่เคย เข้าใจแล้ว ยังเข้าสวรรค์ยากกว่าอูฐลอดรูเข็มเสียอีก

แบบนี้ “*ใครเล่าจะรอดพ้นได้*” (มก 10:26) ประตูดสวรรค์มีต้องปิดตายดอกหรือ ?

คำตอบของพระองค์คือ “*สำหรับมนุษย์เป็นไปได้ แต่สำหรับพระเจ้าเป็นเช่นนั้นได้*” (มก 10:27) ความหมายคือถ้ามนุษย์วางใจตนเอง ใช้ความเพียรพยายามและทรัพย์สมบัติของตนเองเพื่อจะพิชิตพระราชัย สวรรค์ ประตูดสวรรค์ย่อมปิดตายแน่ ! แต่เนื่องจาก “*ความรอดพ้นเป็นของประทานจากพระเจ้า*” **ผู้ที่วางใจใน ความรักและฤทธิ์อำนาจของพระองค์เท่านั้นจึงจะรอดพ้น** และรอดพ้นได้จริง ๆ เพราะพระองค์ทรงทำได้ทุกสิ่ง นี้คือพื้นฐานความเชื่อของเราคริสตชนทุกคน !

เมื่อเปโตรเห็นเศรษฐีหนุ่มปฏิเสธที่จะติดตามพระเยซูเจ้า ท่านจึงเริ่มคิดเปรียบเทียบกับตัวท่านเองและเพื่อน ๆ ที่ติดตามพระองค์มาระยะหนึ่งแล้วจะได้อะไรตอบแทน คำตอบของพระองค์แบ่งเป็น 2 ประเด็น คือ

1. “ได้รับการตอบแทนร้อยเท่าในโลกนี้” (มก 10:30) นี่คือนี่สิ่งที่เกิดขึ้นจริงในพระศาสนจักรยุคเริ่มแรก ทุกคนที่ละทิ้งบ้านเรือน พี่น้องชายหญิง บิดามารดา บุตรหรือไร่นา เพื่อมาเป็นคริสตชน พวกเขาล้วนได้พบกับครอบครัวใหม่ซึ่งยิ่งใหญ่กว่า และผูกพันกันแน่นแฟ้นกว่าเดิมในความเชื่อและความรักต่อพระเยซูเจ้า ตัวอย่างที่เห็นได้เด่นชัดคือนักบุญเปาโล หลังจากกลับใจ บรรดาญาติมิตรพากันทอดทิ้ง ประตูบ้านถูกปิดใส่หน้า แต่ไม่ว่าท่านจะเดินทางไปหมู่บ้านใดหรือเมืองใดในยุโรป และเอเชียไมเนอร์ ทุกแห่งมีบ้านพร้อมให้ท่านเข้าพักอาศัย และมีครอบครัวคริสตชนที่พร้อมต้อนรับท่านด้วยความยินดียิ่ง ในจดหมายถึงชาวโรม ท่านได้ฝากความคิดถึงรูปัสและมารดาของเขา ซึ่งเป็นเสมือนมารดาของท่านด้วย (รม 16:13) และในจดหมายถึงฟีเลโมนข้อ 10 ท่านได้พูดถึงโอนิเมัส บุตรชายที่ท่านได้ให้กำเนิด (ทำให้กลับใจ) ขณะถูกจองจำในคุก

2. “ได้รับการเบียดเบียน” (มก 10:30) คำตอบนี้แสดงถึงความซื่อสัตย์และจริงใจของพระเยซูเจ้าที่ไม่ต้องการหลอกลวงหรือคิดสินบนเราให้ติดตามพระองค์ แต่ทรงเชิญชวนและท้าทายเราให้เป็นศิษย์ติดตามพระองค์แม้จะต้องเผชิญหน้ากับการเบียดเบียนก็ตาม หลายครั้งการเบียดเบียนจบลงด้วยการพลีชีพ ซึ่งทำให้การตอบแทนร้อยเท่าในโลกนี้เป็นไปไม่ได้ แต่แม้การตอบแทนร้อยเท่าในโลกนี้จะ เป็นไปไม่ได้ ทว่าการตอบแทนด้วยชีวิตนิรันดรในโลกหน้ายังเป็นไปได้เสมอ

พระองค์ไม่เคยสัญญาว่าบุญชีวิตของเราจะต้องเคลียร์และปิดให้เสร็จเรียบร้อยภายในโลกนี้ **เพราะพระอาณาจักรของพระองค์ดำรงอยู่ทั้งในโลกนี้ และในโลกหน้า**

%%%%%%%%%